

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 1ο / Τεύχος: 34 Πέμπτη 19η Σεπτεμβρίου 2024</p> <p>Μιχαήλ Αργαγγέλου ἐν Χόναις θαῦμα (6η Σεπτεμβρίου π. ἡμ.)</p>
---	--	---

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Πρό τῆς Ὑψώσεως

Ἰωάννη, κεφ. γ´13-17

Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Μετάφραση

Κανένας, βέβαια, δὲν ἀνέβηκε στὸν οὐρανὸ παρὰ μόνο ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ποὺ κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, , ποὺ εἶναι στὸν οὐρανὸ . Ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸ χάλκινο φίδι στὴν ἔρημο, ἔτσι πρέπει νὰ ὕψωθεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου, ὥστε ὅποιος πιστεύει σ' αὐτὸν νὰ μὴ χαθεῖ, ἀλλὰ νὰ ζήσει αἰώνια. Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμο, ὥστε παρέδωσε στὸ θάνατο τὸ μονογενῆ του Υἱό, γιὰ νὰ μὴ χαθεῖ ὅποιος πιστεύει σ' αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνια. Γιατί, ὁ Θεὸς δὲν ἀπέστειλε τὸν Υἱό

του στὸν κόσμον, γιὰ νὰ καταδικάσει τὸν κόσμον, ἀλλὰ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ μὴ διώκωνται· οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ κόσμῳ. Οὔτε γὰρ περιτομὴ τί ἐστὶν οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω, ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Μετάφραση

Προσέξτε μὲ πόσο μεγάλα γράμματα σᾶς γράφω τώρα μὲ τὸ ἴδιο μου τὸ χέρι. Ὅσοι θέλουν ν' ἀποκτήσουν καλὴ φήμη στοὺς ἀνθρώπους, αὐτοὶ σᾶς ὑποχρεώνουν νὰ περιτέμνεστε, μὲ μόνον στόχο νὰ μὴν καταδιώκονται ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐξ αἰτίας τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλωστε οὔτε κι αὐτοὶ ποὺ ἐπιμένουν στὴν περιτομὴ τηροῦν τὸ νόμο. Ἀπλῶς θέλουν νὰ περιτέμνεστε ἐσεῖς, γιὰ νὰ καυχηθοῦν ὅτι σᾶς κατάφεραν νὰ τὸ κάνετε. Ὅσο γιὰ μένα, δὲν θέλω ἄλλη ἀφορμὴ γιὰ καύχηση, ἐκτός ἀπὸ τὸ σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸ σταυρὸ ποὺ πάνω του ὁ κόσμος πέθανε γιὰ μένα κι ἐγὼ γιὰ τὸν κόσμον. Γιὰ ὅσους ἀνήκουν στὸν Ἰησοῦ Χριστὸ δὲν ἔχει καμμιά σημασία οὔτε τὸ νὰ κάνεις περιτομὴ οὔτε τὸ νὰ μὴν κάνεις, ἀλλὰ ὅλοι εἶναι νέα

δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι ἀκολουθοῦν αὐτὴ τὴν ἀρχή, θά ἔχουν τὴν εἰρήνη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ μαζί τους, αὐτοὶ καὶ ὅλος ὁ λαός τοῦ Θεοῦ. Στὸ ἐξῆς κανένας ἄς μὴ μοῦ δημιουργεῖ προβλήματα. Ἀρκετά ἔχω πάθει γιὰ τὸν Ἰησοῦ, ὅπως δείχνουν τὰ σημάδια στὸ σῶμα μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εὐχόμαι νὰ εἶναι μαζί σας, ἀδελφοὶ μου. Ἀμήν.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν Παγκόσμιο Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας καὶ σήμερα ἀναγιγνώσκεται ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Ἡ σημερινὴ περικοπὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τὸ γ' κεφάλαιο.

Εἶπε ὁ Κύριος· Κανεὶς δὲν ἀνέβηκε στὸν οὐρανό, παρὰ μόνο Αὐτὸς ποὺ κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου. Καὶ ὅπως ὁ Μωυσῆς ὕψωσε τὸ φίδι στὴν ἔρημο, ἔτσι πρέπει καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου νὰ ὑψωθεῖ, ὥστε καθένας ποὺ πιστεύει σὲ Αὐτὸν νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνιο. Τόσο ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμο, ὥστε ἔδωσε τὸν μονογενῆ του Υἱό, γιὰ νὰ ἔχει ζωὴ αἰώνιο καθένας ποὺ πιστεύει σὲ Αὐτόν. Δὲν ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸ στὸν κόσμο, γιὰ νὰ κρίνει τὸν κόσμο, ἀλλὰ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος μέσῳ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη καὶ λόγῳ αὐτῆς τῆς ἀπειρης ἀγάπης δημιουργήθηκε ὁ κόσμος καὶ μαζί μὲ αὐτόν καὶ ὁ ἄνθρωπος. Δὲν εἶχε κάποιο συμφέρον ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴ δημιουργία. Τί θὰ μπορούσαμε ἐμεῖς ἄλλωστε νὰ δώσουμε στὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν; Δὲν χρειάζεται κάτι ἀπὸ ἐμᾶς. Ἔχουμε κάνει ἓνα λάθος σὰν Χριστιανοί. Λέμε ὅτι προσευχόμαστε, ὅτι νηστεύουμε, ὅτι κάνουμε ἐλεημοσύνη

για τὸν Θεό. Γιατί λέμε ὅτι αὐτὸ θέλει ἀπὸ ἐμᾶς. Ὁχι. Ὁ Θεὸς δὲν θέλει κάτι ἀπὸ ἐμᾶς. Για ἐμᾶς προσευχόμεστε, για νὰ μπορέσουμε νὰ μιλήσουμε στὸν πατέρα μας, νὰ τὸν εὐχαριστήσουμε για τὶς εὐεργεσίες του. Για ἐμᾶς νηστεύουμε, για νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὴν ὕλική μας ἐξάρτηση. Για ἐμᾶς κάνουμε ἐλεημοσύνη, γιατί ἀγαπᾶμε τὸν ἀδελφὸ μας ποὺ ἔχει ἀνάγκη. Ἄν ὁ Θεὸς μᾶς ἀγαποῦσε ἀνταποδοτικά, ὅπως νομίζουμε, ὅπως ἀγαπᾶμε ἐμεῖς δηλαδή, δὲν θὰ ὑπῆρχε τίποτα νὰ τοῦ δώσουμε ποὺ νὰ ἀνταποκρίνεται στὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς ἔδειξε. Εἴμαστε σὲ αὐτὸν τὸν κόσμο ἐξ' αἰτίας Του, ἐξ' αἰτίας τῆς ἀγάπης του.

Τὸ κακὸ εἶναι ὅτι, παρὰ τὴν ἀγάπη ποὺ μᾶς ἔδειξε, τοῦ γυρίσαμε τὴν πλάτη κι αὐτὸ μας κόστισε τὸν παράδεισο. Ἄντὶ νὰ τοῦ δώσουμε πίσω τὸ ἐλάχιστο μέρος τῆς ἀγάπης ποὺ ἔχουμε μέσα μας γι' Αὐτόν, διαλέξαμε τὴν ἁμαρτία. Ἄντὶ νὰ ἐκτιμήσουμε τὴν αἰώνια ζωὴ ποὺ τόσο ἀπλόχερα μᾶς χάρισε, ἐμεῖς ἐπιλέξαμε τὸν θάνατο καὶ τὴ φθορά. Τὸ λογικὸ θὰ ἦταν νὰ μᾶς γυρίσει τὴν πλάτη κι ὁ Θεός. Τὸ λογικὸ θὰ ἦταν νὰ μᾶς ἀφήσει νὰ βασανιζόμαστε ἐδῶ στὴ γῆ στὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἐγκατέλειψε ὅμως. Μᾶς ἔδωσε τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ στείλει τὸν Υἱὸ του νὰ μᾶς σώσει καὶ τὸ ἔκανε. Ἔστειλε τὸν μονογενῆ τοῦ Υἱὸ για νὰ μᾶς ἀνοίξει καὶ πάλι τὶς πύλες τοῦ οὐρανοῦ. Κι Αὐτὸς ἦρθε, καταδέχθηκε νὰ φορέσει ἀνθρώπινη σάρκα, καταδέχθηκε νὰ χτυπηθεῖ, νὰ βασανιστεῖ καὶ νὰ σταυρωθεῖ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ πλάσματός Του. Κι ὅλα αὐτὰ πάλι για ἐμᾶς. Πάλι για νὰ πάρει τὶς ἁμαρτίες μας μαζί του καὶ νὰ μᾶς ἀνοίξει τὶς πύλες τοῦ παραδείσου.

Μὲ τὸν τρόπο μάλιστα ποὺ τὸ ἔκανε, μᾶς ἔδωσε ἓνα ἀκόμα πολὺ σημαντικὸ δῶρο. Στὸ εὐαγγέλιο, μιλάει ὁ Κύριος για τὸ χάλκινο φίδι τοῦ Μωυσῆ. Ἐκεῖ μετὰ ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ ὁ Μωυσῆς ὕψωσε ἓνα χάλκινο φίδι, ὥστε νὰ

γιατρεύεται ὅποιος ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτες εἶχε τσιμπηθεῖ ἀπὸ δηλητηριῶδες φίδι. Ἔτσι ὑψώθηκε καὶ ὁ Χριστὸς στὸν Σταυρό. Ἀνέβηκε στὸ σύμβολο τοῦ πιὸ ἀτιμωτικοῦ καὶ βασανιστικοῦ θανάτου, τὸ ἀγίασε μὲ τὸ αἷμα Του καὶ ἄλλαξε τελείως τὸ νόημά του γιὰ ἐμᾶς. Τὸ σύμβολο τοῦ Σταυροῦ εἶναι πλέον καὶ ἀσπίδα καὶ ὄπλο καὶ πανοπλία γιὰ κάθε Χριστιανό. Μὲ αὐτὸ ξεκινᾶμε καὶ τελειώνουμε τὴν ἡμέρα μας, τὸ φαγητό μας, τὴν ἐργασία μας, τὴν προσευχή μας. Τὸ φέρουμε πάντα στὸ στήθος μας, γιὰ νὰ δηλώνουμε τὴν πίστη μας στὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μᾶς προστατεύει ἀπὸ κάθε κακό.

Ὁ Κύριός μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἦρθε πρὶν ἀπὸ δύο περίπου χιλιάδες χρόνια, γιὰ νὰ μᾶς δείξει τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας. Αὐτὸ λέει καὶ στὸ εὐαγγέλιο, ἄλλωστε, σήμερα: «Δὲν ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸ στὸν κόσμος, γιὰ νὰ κρίνει τὸν κόσμος, ἀλλὰ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος μέσῳ αὐτοῦ». Αὐτὴ τὴν πρώτη φορὰ πού ἦρθε ὡς ταπεινὸς ἄνθρωπος, δὲν ἦρθε γιὰ νὰ μᾶς κρίνει, ἀλλὰ γιὰ νὰ μᾶς πάρει μαζί του.

Τὴν ἐπόμενη φορὰ, ὅταν θὰ ἔρθει μὲ ὄλη του τὴ δόξα, θὰ ἔρθει γιὰ νὰ κρίνει τὸν κόσμος, γιὰ νὰ δεῖ ποιοὶ ἐπέλεξαν νὰ εἶναι μαζί του. Μὴν μᾶς τρομάζει ὅμως αὐτό. Μὴν μᾶς τρομάζει πού θὰ ἔρθει ὁ Κύριος νὰ μᾶς κρίνει. Ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος καὶ ἐφόσον ἔχουμε ἐπιλέξει Αὐτὸν καὶ ὄχι τὴν ἁμαρτία, δὲν θὰ χαθοῦμε.

Σὲ λίγες μέρες εἶναι ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εὐχόμαι τὸ σύμβολο αὐτὸ τῆς πίστες μας νὰ συνεχίσει νὰ μᾶς προστατεύει, μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ. Εἰδικὰ στὶς μέρες μας, χρειαζόμαστε τὴν προστασία του ὅσο τίποτε ἄλλο. Ἄς ἔχουμε ἐλπίδα στὸν Θεὸ καὶ Αὐτός, ἀπὸ τὴν ἄπειρη ἀγάπη του, θὰ μᾶς φροντίσει μὲ τὸν

καλύτερο τρόπο και θα μᾶς χαρίσει στὸ τέλος και τὴν αἰώνιο ζωή. Ἀμήν.

π. Ὁνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινήσεις Ἁγίων

Ἡ κακία εἶναι ἀδύνατη καὶ γερνάει εὐκόλα

Τίποτε δέν εἶναι πιο ἀνίσχυρο ἀπὸ τὴν κακία τίποτε δέν παλιώνει τόσο εὐκόλα, ὅσο αὐτή.

Τίποτε ἀσθενέστερο ἀπὸ τὴν κακία

Τίποτε δέν εἶναι εὐτελέστερο, τίποτε ἀσθενέστερο ἀπὸ τὴν κακία, ἀκόμη κι' ἂν ὁ κακός διαθέτει ἄφθονα χρήματα, ἀκόμη κι' ἂν ἔχει μεγάλη κοσμική ἐξουσία.

Ὁ κακός ἐπιρρίπτει τὶς εὐθύνες στὸν ἐνάρετο

Αὐτή εἶναι ἡ συνήθεια τῆς κακίας, πάντοτε, ὅταν ἀγωνίζεται ἐναντίον τῆς ἀρετῆς, νά ἐπιχειρεῖ νά ἀποδίδει τὰ δικά της ἐλαττώματα σέ ἐκείνη.

Ἡ κακία εἶναι πιο κουραστική ἀπὸ τὴν ἀρετή

Ἄν ὅμως ὕστερα καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτά σοῦ φαίνεται ὅτι ἡ ἀρετή εἶναι δύσκολο πρᾶγμα, σκέψου ὅτι ἡ κακία εἶναι δυσκολότερο.

Ἡ κακία εἶναι πικρότερη ἀπὸ τὴ χολή καὶ κουραστική

Ὅταν γευθοῦμε τό μέλι τῆς ἀρετῆς, τότε θά βροῦμε τὴν κακία πικρότερη ἀπὸ τὴ χολή. Εἶναι βέβαια καὶ τώρα ἀηδιαστική καὶ ἐνοχλητική καὶ δυσάρεστη (βαρειά), καὶ σ' αὐτό δέν θά φέρουν ἀντίρρηση οὔτε αὐτοὶ πού τὴν ὑπηρετοῦν, ὅταν ὅμως ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ κοντά της, τότε αἰσθανόμαστε καλύτερα τὶς πικρές διαταγές της.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι εὐκόλη καὶ ἡ κακία ἀποκρουστικὴ

Ἡ μὲν ἀρετὴ εἶναι εὐκόλη, (γιατὶ τὴν ποθεῖ ἡ ψυχὴ), ἡ δὲ κακία εἶναι βαριά καὶ κουραστικὴ.

Χαρακτηριστικὸ τῆς κακίας ἡ ἀναισχυντία

Γνώρισμα ἐκείνων που ζοῦν μέσα στό σκοτάδι, εἶναι νά ἀποτολμοῦν ἐντελῶς ἄφοβα τὰ αἰσχρά. Αὐτό κάνουν καὶ ἐκεῖνοι πού ζοῦν μέσα στήν κακία, οἱ ὁποῖοι σάν νά κάθονται μέσα στό σκοτάδι καὶ χωρὶς νά ὑπάρχει κανένας ἄνθρωπος πού νά βλέπει αὐτά πού κάνουν, ἔτσι ἐντελῶς ἄφοβα τολμοῦν καὶ κάνουν τὰ πάντα στή μέση τῶν πόλεων, σάν νά παρανομοῦν στήν ἐρημιά.

Ἡ κακία κάνει τόν ἄνθρωπο ἀδιάντροπο καὶ προκλητικό μέ ἀποτέλεσμα, ὅταν πρέπει νά ντρέπεται καὶ νά κρύβεται, αὐτός ἐξαγριώνεται καὶ ἀποθρασύνεται περισσότερο.

Ἡ ἀρετὴ εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ κακία ἀδύναμη

Εἶναι μεγάλη καὶ τῆς ἀρετῆς ἡ δύναμη καὶ τῆς κακίας ἡ αδυναμία.

Ἡ κακία εἶναι ἀδύνατη καὶ ὅταν φαίνεται ἰσχυρὴ

Εἶναι τόσο ἰσχυρὴ ἡ ἀρετὴ καὶ τόσο ἀδύνατη ἡ κακία, ὥστε ἐκείνη μὲν (ἡ ἀρετὴ) νά ὑπερισχύει καὶ ὅταν ὑποφέρει, αὐτὴ δὲ νά φανερώνει τὴν ἀδυναμία της καὶ ὅταν βασανίζει.

Εἶναι εὐτελής καὶ δειλὴ ἡ κακία

Τέτοια εἶναι ἡ κακία κι' ἂν ἀκόμη ἀνεβεῖ στά πιο ψηλά ἀξιώματα καὶ σταθεῖ κοντά σ' ἐκείνους πού φοροῦν τὰ βασιλικά στέμματα, εἶναι ἀπὸ ὅλα πιο εὐτελής καὶ πιο δειλὴ καὶ μοιάζει μέ κάποιο θόρυβο καὶ ταραχὴ καὶ μανιασμένη θάλασσα, ἀκόμη κι' ὅταν περιβάλλεται ἀπὸ πολὺ μεγάλη ἐξουσία.

Εἶναι εὐχάριστο ἀλλὰ ὄχι ὠφέλιμο τό κακό

Πολλά ἀπό τά πράγματα εἶναι μὲν καλά, δὲν συνοδεύονται ὅμως ἀπὸ εὐχαρίστηση. Ἄλλα πάλι συνοδεύονται ἀπὸ εὐχαρίστηση, στεροῦνται ὅμως τοῦ ἀνωτέρω καὶ ὠφελίμου ἢ συνύπαρξης δε καὶ τῶν δύο δὲν εἶναι πάρα πολὺ εὐκόλη.

Τὰ πάθη παρουσιάζουν εὐχάριστη τὴν κακία

Ὅσον καιρὸ ζοῦμε μέσα στὰ πάθη, νομίζουμε ὅτι ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς εἶναι τραχὺς καὶ δύσκολος καὶ ἀνηφορικός, ὁ δὲ δρόμος τῆς κακίας ἐλκυστικός καὶ πολὺ εὐχάριστος. Ἄν ὅμως λίγο ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ αὐτά, τότε καὶ ὁ δρόμος τῆς κακίας θὰ μᾶς φανεῖ ἐλεεινὸς καὶ ἀποκρουστικός, ὁ δὲ τῆς ἀρετῆς εὐχάριστος καὶ εὐκόλος καὶ ἀξιαγάπητος

Ἡ κακία τελικά ὑποτάσσεται στὴν ἀρετή

Τέτοια εἶναι ἡ φύση τῶν πραγμάτων, ἡ κακία νὰ ὑπηρετεῖ τὴν ἀρετὴ καὶ νὰ τὴν τρέμει καὶ νὰ τὴν φοβᾶται, ἀκόμη κι' ὅταν ἡ κακία εἶναι στολισμένη μὲ ἄπειρα φτιασίδια καὶ πολλὰ βαψίματα, ἐνῶ ἡ ἀρετὴ εἶναι γυμνή καὶ ἀγωνίζεται μόνη.

Οἱ κακοὶ ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὴν παρουσία τῶν καλῶν

Τέτοια εἶναι ἡ κακία πολλές φορές ὁ κακὸς χωρὶς νὰ ἐλέγχεται, ἀγανακτεῖ καὶ μὲ τὴν ἴδια τὴν παρουσία ἐκείνων, πού προτιμοῦν νὰ ζοῦν μὲ ἐπιείκεια καὶ καλοσύνη.

Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Συναξάρι

Ἅγιος Χρυσόστομος πρῶην Φλωρίνης

Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης Χρυσόστομος Καβουρίδης ἐγεννήθη στὶς 13 Νοεμβρίου τοῦ 1870 στὴ Μάδυτο τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς Γεώργιο καὶ Μελπομένη

Καβουρίδου. Ἐπειδὴ γεννήθηκε ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἀπὸ εὐλάβεια πρὸς τὸν Ἅγιο, οἱ γονεῖς του τοῦ ἔδωσαν τὸ ὄνομα Χρυσόστομος. Ὡς παιδί τὸν νεαρὸ Χρυσόστομο διέκριναν ἢ εὐλάβεια, ἢ ἐπιμέλεια καὶ ἢ συμπεριφορὰ του ἔμοιαζε περισσότερο σκεπτικοῦ γέροντος παρὰ μὲ παιδιοῦ. Παρὰ τὴν ἐπιθυμία τῶν γονιῶν του νὰ ἀσχοληθεῖ μὲ τὸ ἐμπόριο, λόγω τῆς ἰδιαίτερης κλήσεώς του στὰ ἐκκλησιαστικά καὶ τῆς ὀξύνοιάς του, ἐπεθύμησε νὰ φοιτήσῃ στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ὅπου ἦτο μεταξὺ τῶν πρώτων ἱεροσπουδαστῶν. Ἀφιερώθη στὶς ἱερατικὲς σπουδὲς ἀριστεύων καὶ ἀπεῖχε ἀπὸ τὶς νεανικὲς διασκεδάσεις. Κυριευόμενος ἀπὸ ἀπλότητα καὶ ταπείνωση, ἐργάστηκε κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν του ὡς οἰκόσιτος ὑπηρέτης τοῦ τότε διευθυντοῦ τῆς σχολῆς. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἐξασφάλιζε τὰ ἐξοδὰ του καὶ ἔστελνε χρήματα στοὺς οἰκείους του, ἀντὶ νὰ ζητάει ἀπὸ αὐτούς, ὅπως κάνουν συνήθως οἱ νεανίες. Ὅσο ἀκόμη σπούδαζε, ἐχειροτονήθη Διάκονος ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ τὸν Γ΄ καὶ διετέλεσε Ἱεροκῆρυξ Πανόρμου καὶ ἀργότερα Μέγας Πρωτοσύγκελλος τῶν Πατριαρχείων. Ἀπὸ τότε ποὺ ἐχειροτονήθη ἱεροκύρηκας, ἠγαπήθη ἀπὸ τὸν κόσμον λόγω τῶν ὑπέροχων ὁμιλιῶν του.

Διεκρίνετο ὡς Πατριαρχικὸς Κληρικὸς γιὰ τὴν σεμνότητα καὶ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρος του, γιὰ τὸ ἐξαίρετο ἐκκλησιαστικὸ ἦθος του, γιὰ τὴν μεγάλη ἐμβρίθεια καὶ τὴν ρέουσα ῥητορικότητά του, γιὰ τὰ διοικητικὰ του χαρίσματα, γιὰ τὴν εὐγένεια, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν ἡρωϊσμὸ τῆς ψυχῆς του.

Τὴν 31η Ἰουλίου τοῦ 1908 ἡ Πατριαρχικὴ Ἱερὰ Σύνοδος τὸν ἀνέδειξε Μητροπολίτη Ἰμβρου. Στὶς 5 Αὐγούστου τοῦ ἰδίου ἔτους ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καὶ τὴν ἐπομένην Μητροπολίτη Ἰμβρου. Μετὰ ἀπὸ τέσσερα ἔτη στὶς 28 Ἰουλίου τοῦ 1912 μετετέθη στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Πελαγονίας, μὲ ἔδρα τὸ Μοναστήριον (σημερινὴ Bitola). Στὴν ἰδιαίτερα νευραλγικὴ αὐτὴ θέση, κατὰ τὴν ἐξαιρετικὰ δύσκολη ἐποχὴ τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων καὶ τῶν ταραγμένων χρόνων μετὰ ἀπὸ αὐτούς ἀνέπτυξε θαυμαστὴ ἐθνικοθρησκευτικὴ δράση. Ἀγωνίσθηκε ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος γιὰ τὰ δίκαια τῆς

Ἐπισημειώματα
 Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἐτιμήθη γιὰ τὴν θαυμαστὴ δραστηριότητά του. Ὁ ἴδιος πήγαινε καὶ βοηθοῦσε τοὺς ἱερεῖς νὰ θάψουν τοὺς πολυάριθμους νεκροὺς μετὰ τοὺς βομβαρδισμούς. Μάλιστα, δὲν φοβήθηκε νὰ ἐλέγξει διάφορους Ἀγγλογάλλους ἀξιωματικοὺς γιὰ τὶς ὕβρεις τους καὶ τὶς καταστροφές ποὺ προκάλεσαν στὴν περιοχὴ. Κάποτε, ἐνῶ κατευθυνόταν πρὸς τὴν Θεσσαλονίκη, συνελήφθη ἀπὸ δύο Σενεγαλέζους, στρατιῶτες τῶν γαλλικῶν ἀποικιῶν, ἐφυλακίσθη καὶ ἐξορίσθη εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος μαζί με τὸν διάκονό του καὶ μετέπειτα οἰκουμενιστῆ, δυστυχῶς, Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόρα.

Μετὰ τὴν πενταετῆ ἐξορία του συναντήθηκε με τὸν τότε βασιλέα τῆς Σερβίας, ὁ ὁποῖος τὸν παρακάλεσε νὰ παραμείνει Ἐπίσκοπος τοῦ καταληφθέντος ὑπὸ των Σέρβων Μοναστηρίου. Αὐτὸς ὅμως δὲν δέχθηκε. Ἀργότερα, συναντήθηκε καὶ με τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Κωνσταντῖνο, με τὸν ὁποῖο συζήτησε γιὰ τὴν πιθανὴ ἐκλογή τοῦ Μελετίου Μεταξάκη ὡς Πατριάρχῃ. Ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος τὸν παρέπεμψε εἰς τὸν τότε πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Δ. Γούναρη, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν κατόρθωσε νὰ ἀποτρέψει τὴν ἄδικη καὶ παράνομη ἐκλογήν τοῦ Μεταξάκη, ὁ ὁποῖος ἅμα τῇ ἐκλογῇ του ἐξαπέλυσε διωγμὸ ἐναντία στὸν Χρυσόστομο. Βλέποντας με πικρία τὰς ἐθνικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς καταστροφὰς ὁ Χρυσόστομος ἔφυγε ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη καὶ πῆγε στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ τακτοποίησε ὡς Πρωτοσύγγελον τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν τὸν διάκονόν του Ἀθηναγόρα. Τότε ὁ Μεταξάκης διέταξε τὴν σύλληψίν του, ἀλλὰ ὁ Χρυσόστομος πρόλαβε καὶ ἀνεχώρησε εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἐκεῖ ἀγαπήθηκε ἰδιαίτερα, ἀλλὰ, θέλοντας νὰ ἀποφύγει τὶς τιμὲς καὶ τὴν δόξα, ἐπέστρεψε στὴν Ἀθήνα.

Περὶ τὸ ἔτος 1924, μετὰ ἀπὸ σύντομη ἐκλογή του ὡς Μητροπολίτου Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, ὁ θαρραλέος Ἱεράρχης Χρυσόστομος ἐτοποθετήθη στὴν νεοϊδρυθεῖσα τότε Μητρόπολη Φλωρίνης, τὴν ὁποία καὶ διεποίμανε μέχρι τὸ 1930, ὅποτε καὶ παρητήθη τῆς ἐνεργοῦ δράσεως διὰ λόγους ὑγείας, ἀφοῦ ἐξῆλθε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο Εὐαγγελισμὸς, ὅπου νοσηλευόταν γιὰ δύο χρόνια. Ἐπειτα παρέμεινε στὴν Ἀθήνα,

ὅπου ὁμιλοῦσε τακτικὰ σὲ διάφορες αἵθουσες. Τότε ἦταν ποὺ γνώρισε ἐκπροσώπους Παλαιοημερολογιτῶν, παρακολούθησε τὸ ἔργο τους καὶ ἄρχισε νὰ συνεργάζεται μετὰ τοὺς Γνησίους Ὁρθοδόξους Χριστιανούς τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου καὶ νὰ τοὺς συμπαραστέκεται στὸν θεάρεστο ἱερὸ Ἄγωνα τους, συγγράφων ἄρθρα στὸ ἐπίσημο περιοδικό τους «Κῆρυξ τῶν Ὁρθοδόξων» μετὰ τὴν ὑπογραφή «Ἐκκλησιαστικός», ἐνῶ παράλληλα ἄρχισε νὰ ἐπικοινωνεῖ μετὰ τὸν Μητροπολίτη Δημητριάδος Γερμανό, γιὰ νὰ ἐξέλθουν μαζὶ εἰς τὸν ἀγῶνα στὸ πλευρό τῶν Παλαιοημερολογιτῶν.

Τὴν 13ην Μαΐου 1935, Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, μαζὶ μετὰ τοὺς Μητροπολίτες Δημητριάδος Γερμανό καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομο, ἀποτειχίσθη ἐκ τῆς καινοτόμου ἐκκλησίας τοῦ νέου ἡμερολογίου καὶ ἀνέλαβε τὴν διαποίμανση τοῦ στερουμένου, μέχρι ἐκείνης τῆς στιγμῆς, Ἀρχιερέως ἡρωϊκοῦ Ποιμνίου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων. Τὸ χαρμόσυνο καὶ ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονός, ἀνυπολογίστου πνευματικῆς ἀξίας καὶ σπουδαιότητος, ἐπεσφραγίσθη μετὰ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν τῇ συμμετοχῇ πλέον τῶν 25.000 πιστῶν!

Ἀμέσως συνεκροτήθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἐχειροτονήθησαν τέσσερις νέοι Ἀρχιερεῖς, ἐφ' ὅσον ἡ σύνοδος τῆς Καινοτομίας ὄχι μόνον δὲν ἄλλαξε μετὰ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιν ἐπανορθώσεως ποὺ τῆς ἀπηύθυναν οἱ τρεῖς Ὁμολογηταὶ Ἱεράρχαι, ἀλλὰ καταθορυβηθεῖσα καὶ καταταραχθεῖσα προέβη σὲ διώξεις καὶ ἐξορίες αὐτῶν. Ὁ πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος καὶ οἱ μετ' αὐτὸν «καθηρέθησαν» ὑπὸ τῶν Καινοτόμων, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ διωγμὸν πίστεως ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ὁ ἴδιος συνελήφθη καὶ ἐξορίσθη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Διονυσίου ἐν Ὀλύμπῳ στὴν Πιερία, ὅπου παρέμεινε ἐπὶ διάστημα ὀλίγων μηνῶν, διότι ἀνεκλήθη συντόμως χάριν στὸν τότε Κυβερνήτη Γ. Κονδύλη. Παράλληλα, ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς ἐξορίσθη στὴν Ἀμοργὸ καὶ ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος στὴν Ἀκαρνανία, στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ρόμβης.

Ἐκτοτε ἀφιερῶθη ψυχῇ τε καὶ σώματι στὸν ἱερὸ Ἄγωνα γιὰ τὴν ἀναστήλωση τῆς Πατρῴας Παραδόσεως, τὴν ἐνίσχυση καὶ διαποίμανση τῶν διωκομένων προβάτων τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν πειρασμῶν τῆς διασπάσεως τῶν Ἄκαινοτομήτων ἐξ αἰτίας ἀγνοίας καὶ ἀδιακρισίας ὡς καὶ τραγικῆς ἐλλείψεως ἐκκλησιαστικοῦ ἠθους καὶ χαρισματικῆς εὐλυγισίας. Ἀργότερα, ἐπεχείρησε ταξίδι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Δαμασκὸν, ὥστε νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθεια τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς. Ἀμφότεροι οἱ πατριάρχαι δέχτηκαν νὰ προσδράμουν στὸ ἔργο του. Ὅταν ὁμως ἐτοιμαζόταν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπεκλείσθη καὶ ἔμεινε αἰχμάλωτος ἐπὶ περίπου πέντε μῆνες, μέχρι ποῦ κατάφερε νὰ διαφύγῃ ἀπαρατήρητος μετὰ ἀπὸ θαῦμα τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου Γεωργίου, καὶ κατόπιν ἐπέστρεψε στὴν Ἑλλάδα, ὅπου συνεργάστηκε μὲ τὸν Δημητριάδος Γερμανό, τὸν Κυκλάδων Γερμανό καὶ τὸν Βρεσθένης Ματθαῖο.

Χάριτι Θεοῦ, ἀνταπεξῆλθε σὲ ὅλες τὶς δυσκολίες μὲ γαλήνη ψυχῆς, λειτουργῶν, προσευχόμενος, παραδειγματίζων, ὁμιλῶν, κηρύττων, συγγράφων, περιοδεύων, ἀπολογούμενος, ἐν μέσῳ ποικίλων ἀντιξοοτήτων: λοιδωρούμενος, διωκόμενος, ὑστερούμενος, θλιβόμενος, κακουχούμενος, συρόμενος στὰ ἐδώλια τῶν δικαστηρίων καὶ ἀδικούμενος. Καὶ ὅλα αὐτὰ ὄχι μόνον, δυστυχῶς, ἀπὸ τοὺς Καινοτόμους διώκτας του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ θεωρουμένους ὡς ἀδελφοὺς τοῦ ἐν Χριστῷ καὶ συναγωνιστάς του! Καὶ δὲν θὰ ἦταν ἀνθρωπίνως δυνατόν νὰ τὰ ἀντέξῃ, ἂν δὲν εἶχε αἰσθητὴ τὴν ἀντίληψη τῆς Θείας Χάριτος καὶ μία σιδηρᾶ πίστη καὶ ἀποφασιστικότητα ἕως θανάτου.

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1937 ἀποχώρησαν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα οἱ Κυκλάδων Γερμανὸς καὶ Βρεσθένης Ματθαῖος καὶ ἔμεινε ὁ Χρυσόστομος μὲ τὸν Δημητριάδος Γερμανό μέχρι καὶ τὴν κοίμησιν τοῦ δευτέρου, ὅτε ἔμεινε μόνος νὰ βαστάζῃ τὸ βάρος τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν μέχρι καὶ τὴν μακαρία τελευτὴ του.

Τὸ ποιμαντικὸ του ἔργο συνέχισε ὁ Μακαριστὸς Πρωθιεράρχης ἡμῶν καὶ τὴν περίοδο τῆς ξενικῆς κατοχῆς καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτήν,

μέχρι πού τὸ ἔτος 1951, με εἰσήγηση τοῦ τότε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος Βλάχου, ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Βενιζέλου - Παπανδρέου ἡ ἀπαράδεκτη ὑπ' ἀριθμὸν 45/51 Πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἡ ὁποία προέβλεπε σφοδρὲς διώξεις εἰς βάρος Παλαιοημερολογιτῶν, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, καὶ σφράγισμα ὄλων τῶν ναῶν αὐτῶν. Ὁ Ὁμολογητὴς Πρωθιεράρχης Χρυσόστομος συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη ἐκβιαζόμενος νὰ παραδεχθεῖ τὶς ἀπόψεις καὶ τὸ μνημόσυνο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν με ἀντάλλαγμα χρήματα καὶ διάφορα ἄλλα δῶρα, μάταια ὅμως. Ἀπεφασίσθη τελικῶς νὰ ἐξορισθεῖ ἐπὶ δεκαεπτάμηνον στὴν ἀπομακρυσμένη Ἱερὰ Μονὴ Ὑψηλοῦ Μυτιλήνης, διανύων ἤδη τὸ 81ο ἔτος τῆς ἡλικίας του! Καὶ πάλι τὸ ἀδαμάντινον τῆς ψυχῆς του ἔμεινε στερρὸ καὶ λαμπερὸ καὶ ἡ δρόσος τῆς Χάριτος τὸν ἐπαρηγόρει θαυμασίως. Εἶναι ἐνδεικτικόν ὅτι, ὅταν κάποτε τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ φύλακάς του στὸ κελλί τῆς ἀπομονώσεώς του, εἶδε αὐτὸν νὰ προσεύχεται περιβαλλόμενος φῶς οὐράνιον!

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐξορίας του αὐτῆς, τοῦ προτάθηκε ἀπὸ τὸν πρῶτον Διάκονό του καὶ ἤδη πατριάρχη Ἀθηναγόρα νὰ ἐπανέλθει στὴν Καινοτομία καὶ νὰ «ἀποκατασταθεῖ», ἐγκαταλείποντας τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα καὶ τὶς Ἀρχές του. Ἡ ἀξιοπρεπεστάτη ἀπάντησις τοῦ Πανιερωτάτου Προέδρου ἦταν βεβαίως ἀρνητικὴ, ὡς ἀπόρροια δὲ μιᾶς ἀρχιερατικῆς καρδιάς φλεγομένης ἀπὸ τὴν ἀγάπην γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν πέρασε στὴν Ἱστορίαν. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ σὲ παρόμοια πρότασις τοῦ διώκτου Σπυρίδωνος Βλάχου, στὸν ὁποῖον ἀντιπρότεινε τὴν σύγκληση Μεγάλης Συνόδου ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ ἐκκρεμοῦντος θέματος, πρᾶγμα βέβαιον τὸ ὁποῖον δὲν συνέβη. Ὁ ἀείμνηστος ἱεράρχης πέρασε τελικὰ δεκαεπτὰ μῆνες στὴν ἐξορίαν, με μόνην παρηγορίαν τὴν συντροφίαν τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου Σεραφεῖμ.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδό του τὸν κάλεσε εἰς τὴν οἰκείαν του ὁ Σπυρίδων Βλάχος, προσπαθῶντας νὰ τὸν ἐπαναφέρει στὴν καινοτομία. Ἀπαντῶντας του, ὁ ἀείμνηστος Χρυσόστομος τοῦ εἶπε:

«Ἄλλὰ καὶ ἂν, καθ' ὑπόθεσιν, ὅλοι οἱ Παλαιοημερολογίται διαρρεύσουν πρὸς τὸ νέον ἡμερολόγιον, ὡς ἰσχυρίζεσθε, καὶ μείνη εἰς καὶ μόνον Παλαιοημερολογίτης, αὐτὸς θὰ εἶμαι ἐγώ»

Ἀρχὰς Σεπτεμβρίου τοῦ 1955, προαισθανόμενος τὸ τέλος τοῦ ἐκάλεσε τὸν Πνευματικὸ του, τὸν χαρισματικὸ ἅγιο Γέροντα π. Ἰωάννη τῆς Ἀμφιάλης, γιὰ νὰ ἐξομολογηθεῖ. Κεκαθαρμένος ψυχικῶς καὶ σωματικῶς, ἐζήτησε νὰ τοῦ στρώσουν σὲ καθαρὰ ὀλόλευκα σεντόνια καὶ παρέδωσε ἀνώδυνα καὶ εἰρηνικὰ τὴν ὀλόλευκη ψυχὴ του στὸν Κύριο καὶ Θεό, γιὰ νὰ ἀναπαυθεῖ ἐκ τῶν κόπων καὶ πόνων τοῦ τὴν 6η πρὸς 7η Σεπτεμβρίου στὴν ἡλικία τῶν 85 ἐτῶν!

Ὅντως, «τοιούτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς»!...

Ἡ κηδεῖα του ἔγινε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κυψέλης. Ἡ σορὸς του ἀκολουθούμενη ἀπὸ πομπὴ 300 καὶ πλέον αὐτοκινήτων μετεφέρθη καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὴν Πάρνηθα. Κατὰ τὴν ἐκταφὴ τῶν ἱερῶν Λειψάνων του τὸ ἔτος 1960, ἐξεχύθη μία λεπτὴ ἄρρητος εὐωδία σὲ ὅλο τὸ Μοναστήρι, ἐνῶ μαρτυρίες γιὰ ἐπιτέλεσιν Θαυμάτων διὰ πρεσβειῶν του ἔγιναν γνωστές.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος προέβη στὴν ἐπίσημη Διακήρυξη τῆς Ἀγιότητος τοῦ τὸν Μάϊο τοῦ 2016.

Δρόμενα

Νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος 2024

Σήμερα Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ὁ Παν. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος, λειτούργησε στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν μὲ τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ ποιμενάρχης μας σὲ σύντομη ὁμιλία του εἶπε ὅτι ἡ 1^η Σεπτεμβρίου ἔχει καθιερωθεῖ ὡς πρώτη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους καὶ κατ' ἐπέκταση ἀποτελεῖ ἀρχὴ τῶν ἑορτῶν τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης, ἐξέφρασε τὶς εὐχές του λέγοντας αὐτὸ τὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ ἔτος νὰ εἶναι ἔτος προσευχῆς, μετανοίας καὶ ἐσωτερικῆς ἀλλαγῆς. Ὁ ἄνθρωπος στὸ ποσοστὸ ποὺ ἀλλάζει ἐσωτερικὰ ἐν Χριστῷ, στὸ ἴδιο ποσοστὸ κατανοεῖ καὶ τὶς σχέσεις του μὲ τὸν συνάνθρωπο, γίνεται περισσότερο κοινωνικὸς καὶ χαίρεται τὴν ζωὴ του πνευματικὰ χωρὶς νὰ ἔχει ἀνάγκη τὶς χαρὲς καὶ τὶς ἡδονὲς τοῦ κόσμου τούτου.

Τέλος, συνομίλησε μὲ τοὺς πιστοὺς στὴν αἴθουσα ἐκδηλώσεων τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ἡ φιλόπτωχος ἀδελφότητα παρέθεσε πρωϊνὸ καὶ κεράσματα.

Ὁμιλία τοῦ ποιμενάρχου μας > Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου δεῖτε **ΕΔΩ**

<https://vimeo.com/manage/videos/1009415497>

Κωδικός > 12345

Ὁμιλία του ποιμενάρχου μας γιὰ τὴν > IB' Ματθαίου δεῖτε **ΕΔΩ**

<https://vimeo.com/manage/videos/1009415497>

Κωδικός > 12345

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Γεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

